

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Capvt III. De ministro huius Sacramenti, & tempore quo dari debeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

hij. pag. 107. P. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 28. numer. 50. cum seqq. P. Agid. de Sacram. tom. 2. disp. 19. a num. 5. & de oleo infirmorum, in quo sunt facta multa miracula. vide P. Martin. Delri. disquisit. magic. lib. 6. c. 2. sect. 3. pag. 512.

Formam deinde esse illa verba. Vide Sayr. de Sacram. in genere l. 1. c. 3. art. 5. verf. In Extrema Vnctione, P. Henriq. in sum. li. 1. c. 8. §. 3. P. Agid. d. disp. 19. a num. 13. P. Valer. Regin. li. 28. a nu. 54. Pet. Ledesm. d. tract. de Sacram. Extremæ Vnctionis c. 3.

CAPVT II.

De effectu huius Sacramenti.

Res porro & effectus huius Sacramenti illis verbis explicatur: Et a oratio fidei saluabit infirmum, & alleviabit eum Dominus; & si in peccatis sit, dimittentur ei. Res etenim hæc gratia est Spiritus sancti, cuius Vnctio delicta, si quæ sint adhuc expianda, ac peccati reliquias abstergit; & ægroti animam alleviat & confirmat, magnam in eo diuinæ misericordiæ fiduciam excitando: quæ infirmus subleuatus, & morbi incommoda ac labores leuius fert, & tentationibus demonis, & calcaneo insidiantis, facilius resistit; & sanitatem corporis interdum, vbi salutis animæ expedierit, consequitur.

a Tac. 5.
Ibid.
b infr. can. 2.
de Sacram.
extrema
vnct.

c Gen. 3.

REMISSIONES.

Vide Sayr. de Sacram. in genere li. 3. c. 1. q. vnic. art. 2. verf. De Sacramento Extremæ Vnctionis, P. Henriq. in sum. li. 3. c. 9. latè P. Agid. de Sacram. tom. 2. disp. 19. num. 16. cum seqq. Baldu. Junium super opera controuers. Bellarm. p. 2. li. 6. c. 2. Pet. Ledesm. in sum. p. 1. tract. de Sacram. Extremæ Vnct. c. 4.

CAPVT III.

De ministro huius Sacramenti, & tempore quo dari debeat.

Am verò quod attinet ad præscriptionem eorum, qui & suscipere & ministrare hoc Sacramentum debent, haud obscure fuit illud etiam in verbis prædictis traditum, nam & ostenditur illic, a proprios huius Sacramenti ministros esse Ecclesiæ Presbyteros, quo nomine, eo loco, non grate seniores aut primores in populo intelligendi veniunt

L sed

Incipit Tractatus de declaratione...

*a. c. illud su-
persuum. 95.
dist. 6. infr.
c. can. vlt.
b. 1. Tim. 4.*

sed et aut Episcopi, aut sacerdotes ab ipsis rite ordinati & per impositionem manuum presbyterij. y Declaratur etiam, esse hanc Vnctionem infirmis adhibendam, illis vero prefertim, qui tam periculosè decumbunt, vt in exitu vitæ constituti videantur: vnde & Sacramentum exeuntium nuncupatur. d Quod si infirmi post susceptam hanc Vnctionem conualuerint, iterum huius Sacramenti subsidio utari poterunt, cum in aliud simile vitæ discrimen inciderint. Quare nulla ratione audiendi sunt, qui contra tam apertam & dilucidam Apostoli & Iacobi sententiam doceant, hanc Vnctionem vel figmentum esse humanum, vel ritum à Patribus acceptum nec mandatum Dei, nec promissionem gratiæ habentem; & qui illam iam cessasse asserunt, quasi ad gratiam curationum dumtaxat in primitiua Ecclesia referenda esset: & qui dicunt, ritum & usum quem sancta Romana Ecclesia in huius Sacramenti administratione obseruat, à Iacobi Apostoli sententiæ repugnare, atque ideo in alium commutandum esse: & denique, qui hanc extremam Vnctionem à fidelibus sine peccato contemni posse affirmant. hæc enim omnia manifestissimè pugnant cū perspicuis tanti Apostoli verbis. Nec profecto Ecclesia Romana, aliarum omnium mater & magistra, aliud in hac administranda Vnctione, quantum ad ea quæ huius Sacramenti substantiam perficiunt, obliuiscatur, quàm quod B. Iacobus præscripsit. Nec verò tanti Sacramenti contemptus absq; ingenti scelere, & ipsius Spiritus sancti iniuriâ esse posset.

a. Iacobi.

*d. infr. c. 1. 2.
de Sacram.
extr. Vnct.*

*e. c. non lic. 12
dist. c. 2. in fi.
de sum. Trin.
& c. si. de fo.
compar.*

Hæc sunt, quæ de Pœnitentiæ & extremæ Vnctionis Sacramentis hæc sancta œcumenica Synodus profitemur & docet, atque omnibus Christi fidelibus credenda & seruanda proponit. Sequentes autem Canones inuiolabiliter seruandos esse tradit, & asserentes contrarium perpetuò damnat & anathematizat.

REMISSIONES.

Proprios huius Sacramenti ministros esse Ecclesiæ presbyteros. de Pet. Ledes. in sum. p. 1. tract. de Sacram. Extr. Vnct. cap. p. 110.

P. Henric. in sum. li. 3. c. 13. §. 2. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo Extre-
ma Vnctio, vers. Secundo, Sayr. de Sacram. in genere lib. 2. c. 2. qu. 3.
art. 2. vers. de Sacram. in med. latere Fr. Emman. quaest. Regul. tom. 3. qu.
79. art. 1. per totum, P. Valer. Reginal. in praxi fori poenit. lib. 28. à nu.
60. Pat. Aegid. de Sacram. tom. 2. disp. 19. à num. 27. Fr. Emman. d. art.
1. & P. Henric. d. c. 13. §. 4. resoluunt, quòd proprius parochus est mi-
nister huius Sacramenti: & si simplex Sacerdos, vel monachus sine
licentia Episcopi, vel parochi hoc Sacramentum conferat, est ex-
communicatus.

β Per impositionem manuum presbyteri.] Vide P. Vasquez in 3. p. D.
Thom. tom. 3. disp. 239. n. 38. P. Aegid. de Sacram. & censuris tom. 2.
disp. 19. a. 27.

γ Declaratur etiam esse hanc Vnctionem infirmis adhibendam.] Vide
Pet. Ledesm. d. tract. de Sacram. Extreme Vnct. c. 6. à princ. P. Henric.
in sum. p. 1. li. 3. c. 11. à princ. Fr. Emman. d. qu. 79. art. 2. Zerol. d. verbo
Extrema Vnctio, vers. Tertiò, vbi resolut, quòd non potest dari cõ-
demnatis ad mortem, quia non dicuntur infirmati, & vide P. Aegid.
d. disp. 19. à nu. 22. P. Valer. Reginal. d. li. 28. nu. 68. vbi nu. 69. cum Ta-
bien. verbo Vnctio. §. 6. resolut dari posse his, qui ex solo scno ver-
santur in probabili mortis periculo.

δ Quòd si infirmi post susceptam hanc Vnctionem conualuerint, iterum
huius Sacramenti subsidio iuuari poterunt.] Vide Victor. in sum. num.
224. Syluest. verbo Vnctio Extrema num. 8. Pet. Ledesm. d. tract. de
Sacram. Extreme Vnct. c. 8. P. Henric. d. li. 3. cap. 9. §. 4. Fr. Emman. d.
9. 79. art. 4. P. Soar. disp. 41. in fin. tom. 3. P. Aegid. d. disp. 19. à num. 26.
P. Valer. d. li. 28. n. 49. vbi etiam resolut cum P. Soar. disp. 40. lect. 4.
num. 6. durante eiusdem morbi necessitate hoc Sacramentum non
posse iterari.

DE SANCTISSIMO POENITENTIÆ
Sacramento.

CANON I.

Si quis dixerit, in Catholica Ecclesia a Poenitentiam ^{a supr. c. r. d. a}
non esse verè & propriè Sacramentum, pro fidelibus, ^{poenis.}
quoties post Baptismum in peccata labuntur, ipsi Deo recon-
ciliandis, à Christo Domino nostro institutum; anathe-
ma sit.

CANON II.

Si quis Sacramenta confundens, b ipsùm Baptis- ^{b supr. c. r. a}
mum, Poenitentiae Sacramentum esse dixerit, quasi hæc
duo Sacramenta distincta non sint, atque ideò Poeniten-
tiam